

DOLICZYĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (6), się (2).

o jasne.

inf doliczyć się (5). ◇ *fut 1 sg* doliczę się (1). ◇ *2 sg* doliczysz się (2).

Sł stp s.v. doliczyć, *Cn notuje*, *Linde XVI i XVIII w.*

1. *Licząc dowiedzieć się ilości, dojść do ostatecznej sumy, do końcowego wyniku, obliczyć, ustalić liczbę, wyliczyć; addendo deducendoque videre quae reliqui summa fit, numero comprehendere, concipere summas Cn (7) :*

doliczyć się kogo, czego (4): *RejWiz* 157v; *CzechRozm* 166v, 171; *Aczci tych Praktikow nie mogli się wiecey nad szesc osob doliczyc [...] ale do pogrzebu ziedzie się więtsza gromada wm nizli doSądow ActReg* 127.

doliczyć się z kogo, z czego (2): Ponieważ tedy iuż wié/sz/ iáko dáleko iest od b. do a. nie trudnoć fye doliczyć będzie z téy to proporcycy/ iáko téż wielé iest od c. do b. *GrzepGeom* P4v; *CzechRozm* 171.

Ze zdaniem dopełnieniowym (3): *GrzepGeom* H4, P4v; Tedy summę tego zebrania nie trudno poráchowác. Tymże obyczáiem iáko wielka liczbá Połów bywa, nie trudno fie doliczyć. *SarnStat* 853.

W charakterystycznych połączeniach: doliczyć się snadnie (2), nietrudno (2), właśnie.

Przysłowia: á nákoniec niewiem/ iefliby fie korcem máku (iż ták mam rzec) doliczyć kto vmiał potomłtwá Iudzinego CzechRozm 166v.

A rozmyflay fie ná to/ coć s tego przypádnie/ Bo fie tego doliczyfz y na pálcach fnádnie. *RejWiz* 157v.

2. *Doszukać się, zorientować się, dojść do jakiegoś wniosku [czym] (1) :* lecz by też [rzecz] niepoięta byłá/ Niedbam/ bo skutkiem [= ze skutków, czynów] fnádnie fię doliczę. *GrabowSet* Y.

Synonimy: 1. dorachować się, obrachować, obrachować się, porachować, porachować się.

Formacje pochodne cf LICZYĆ SIĘ.

Cf DOLICZENIE, **DOLICZENIE SIĘ**